

Publicerad 2008-07-14 11:24 av Michaela Förne

du tynar bort...vart tar du vägen?

Även om jag önskar att du var här

Hon sa, dina ögon var tommare nu än för bara någon dag sen.

Jag fick en klump i halsen och tryckte tårar tillbaka
och stampade på gasen.

Jag ville hitta dig själv innan nån annan såg dig,
jag ville skydda dig från allt ont.

(Jag ville hålla mina armar omkring dig, men du var inte där..)

Om du ringde mig tidigt eller sent, det beror på hur man ser det.

Kanske ville du bara ha livstecken från mig
för att bekräfta att du faktiskt lever.

Kanske menade du allvar denna gången men jag gled liksom in i trans.
Är det något du behöver i ditt liv nu är det inte mig utan ballans.

(Även om jag hade önskat att du fanns här, mår du bättre över där..)

Ville ingen annan hjälpa till som fanns närmare ditt hem?

Har de slutat producera nått som tjusigt nog brukar kallas vänn?

Har man helt och hållet lämnat dig till ödet som om det fanns nån räddning i det?

Kan ingen hjälpa någon annan utan vinst för sin egen del?

(Men jag skall komma när du ringer och gråter, min älskade vänn)

Jag känner världen runt mig snurra och jag söker dig på alla sätt.

Kanske vilar du en stund eller så hör du helt enkelt inte telefonen.

Jag skulle köra hela natten för att vända igen, bara för att få se att du lever.

Jag skulle vara vem du vill jag skulle svälta för att se dig åter.

(Men om du bara ville se på mig och tända blicken igen..)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Michaela Förne med Poeter.se id #21603 innehar upphovsrätten